

Podstawowe Zasady Biblijne

Bałwochwalstwo

Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie! Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią! Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył.

(Wj 20,3-5)

Lecz gdy się Chrystus, nasze życie, ukáže, wtedy i wy razem z nim ukażecie się w chwale. Umartwiajcie więc wasze członki, które są na ziemi: nierząd, nieczystość, namiętność, złe żądze i chciwość, która jest bałwochwalstwem.

(Kol 3,4-5)

Dzieci Izraela a bożki

Pisma uczą nas, że Bóg Biblii jest świadomy zdolności mężczyzn i kobiet do wymyślenia fałszywych bogów – bożków, zwanych też bałwanami – i do przypisywania im mocy, które On i tylko On sam posiada. Uroczyste pouczenie Izraela przez Boga za pośrednictwem Mojżesza w cytacie z **Księgi Wyjścia 20** powyżej pokazuje, że miało być tak, że nic nie będzie odciągać Izraelity od czczenia prawdziwego Boga. Nic ze stworzenia wokół nich nie miało być używane jako substytut, ani nie mogło zastępować w Izraelu Boga, który wyprowadził ich z niewoli.

Naród Izraela został uwolniony z Egiptu, kraju, który miał wielu fałszywych bogów i bożków, przez potężną moc niewidzialnego Boga. Izrael miał pójść do ziemi Kanaan, kraju zajmowanego przez narody, które były bałwochwalcami, i być otoczony przez inne narody, które również były bałwochwalcami. Lud Boży został pouczony, żeby nie szedł za takimi praktykami (**Wj 23,23-33; 34,10-17; Kpł 26,1; Pwt 7,1-6; 16,22**).

Oddawanie czci bożkom nie było czymś, co ograniczało się do działalności religijnej. Wiara w takich fałszywych bogów dotykała każdego aspektu życia, handlu, rolnictwa, edukacji i życia rodzinnego. A wpływy takie i zagrożenia nie ograniczały się do czasów Starego Testamentu, nie zniknęły z przemijającymi wiekami.

Bałwochwalstwo w czasach Nowego Testamentu i dzisiaj

W okresie Nowego Testamentu, wiele wieków później, świat był nadal zdominowany przez bałwochwalstwo. Ewangelia wyszła do cesarstwa rzymskiego, do narodów i miast wypełnionych bałwochwalstwem. Dzieje Apostolskie zapisują, w jaki sposób głoszenie ewangelii dramatycznie wpłynęło na oddawanie czci bożkom. Taki kult był głęboko zakorzeniony w samych osnowach życia publicznego i prywatnego (**Dz 14,8-18; 16,16-23; 19,23-28**). Dla chrześcijanina w pierwszym wieku nie była to po prostu kwestia trzymania się z dala od pogańskich świątyń i kultu fałszywych bogów. Cytat z **Listu do Kolosan 3** pokazuje, że również niewłaściwa postawa umysłu mogła wprowadzać ludzi w jakąś formę bałwochwalstwa. Paweł zrównuje chciwość – żądę posiadania rzeczy doczesnych, pragnienie zysku materialnego – z oddawaniem czci bożkom. Antidotum dla pierwszych chrześcijańskich wierzących było takie, żeby mieli w swoich umysłach obraz powrotu Chrystusa i obietnicy Królestwa, i żeby korzystali z niego jako motywacji do dyscyplinowania swoich naturalnych pragnień (patrz też **List do Efezjan 5,5**). To właśnie te naturalne pragnienia były – przez wszystkie stulecia – siłą napędową dla mężczyzn i kobiet, którzy wymyślali fałszywych bogów – bożków.

We współczesnym świecie dwudziestego pierwszego wieku ten problem nadal istnieje. Świat jest pełen fałszywych bogów, jak również fałszywych religii, które odwracają uwagę od jednego prawdziwego Boga i powodują, że ludzie skupiają swój czas, energię i działania na spełnianiu swoich własnych pragnień. Lista współczesnych 'bożków' jest ogromna, ale niektóre są łatwe do rozpoznania: sport, rozrywka, bogactwo, ewolucja, humanizm, osiągnięcia naukowe. Co

więcej, nawet dzisiaj powszechnie uznane religie mają dosłowne bożki jako część swojego kultu. Prowadzenie życia w pogoni za takimi rzeczami przy równoczesnym ignorowaniu prawdziwego Boga i Chrystusa objawionych w Pismach to współczesna postać bałwochwalstwa.

Lekcje z przeszłości na teraźniejszość

Dwa odnośniki w **Księdze Jeremiasza** podkreślają nam ważne zasady odnoszące się do bałwochwalstwa. W pierwszym, **Jer 1,16**, Bóg pokazuje, jak bałwochwalstwo zakorzenia się i do czego prowadzi: *I wydaję wyrok na nie za całą ich niegodziwość, iż opuścili Mnie, a palili kadzidło cudzym bogom i hołd oddawali dziełom rąk swoich*. Odwrócenie się od Boga nieuchronnie prowadzi mężczyzn i kobiety do wynajdywania własnych fałszywych bogów, żeby oddawać im cześć; naturalną tego konsekwencją jest to, że napawają się dumą z samych siebie.

Potem, w **Jer 13,10**, przesłanie od Boga mówi, że niesłuchanie Jego słów prowadzi do bałwochwalstwa i dumy. Świat dzisiaj jest głuchy na Słowo Boże, a większość ludzi *podąża za nakazem swoich serc*, tworząc fałszywych bogów, a potem szcząc się nimi. Z tego właśnie powodu północne królestwo Izraela zostało zabrane do niewoli, aby już nigdy z niej nie powrócić (**Am 5,25-27**; na temat południowego królestwa Judy patrz **Jer 7,17-18.24-26; 24,5**). Wierna resztkę została zachowana, i ostatecznie powróciła w czasach Ezdrasza i Nehemiasza, po czym problem bałwochwalstwa w postaci praktykowanej wcześniej już się nie pojawił z powrotem, jak się wydaje, w przywróconym państwie.

Jeden prawdziwy Obraz

W czasach Starego Testamentu i Nowego Testamentu narody i ludy budowały bożki i angażowały się w bałwochwalstwo, żeby zapewnić sobie widzialny obraz, czyli przedstawienie swoich niewidzialnych bogów. Rozglądali się po otaczającym ich świecie przyrody albo kopiowali praktyki narodów żyjących wokół nich, albo korzystali z własnych wyobrażeń, żeby wytworzyć namacalny przedmiot kultu.

Księga Rodzaju 1 i słowa Jezusa z **Ewangelii Mateusza 22** pomagają nam zrozumieć, dlaczego Bóg brzydzi się bałwochwalstwem. Przy stworzeniu zapisane jest, że Bóg powiedział: *Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. [...] Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę* (**Rdz 1,26-27**). Jednak tylko część z tego została spełniona, gdyż nie było to możliwe, z powodu grzechu, żeby mężczyźni i kobiety okazywali prawdziwe podobieństwo (lub charakter) Boga. Być podobnym do Boga, czyli pobożnym, okazywać boskie cechy, to odpowiedzialność nałożona na wszystkich mężczyzn i kobiety. Dlatego właśnie Bóg zakazał wykonywania bądź kopiowania wszelkich innych obrazów – bożków – ponieważ to my mamy być Jego obrazem tutaj na ziemi. Jezus uczy tego w znanym cytacie: *Oddajcie więc cesarzowi to, co należy do cesarza, a Bogu to, co należy do Boga* (**Mt 22,21**). Moneta nosiła obraz cesarza, ale rodzaj ludzki ma nosić obraz Boga.

Paweł mówi, że Chrystus *jest obrazem Boga niewidzialnego* (**Kol 1,15**); a **List do Hebrajczyków 1,3** mówi, że Chrystus *jest blaskiem jego [Boga] chwały i wyrazem jego istoty*. Jezus mógł zatem powiedzieć do Filipa: *Kto mnie widzi, widzi i mego Ojca* (**J 14,9**). Jezus jest przykładem dla nas wszystkich; czekając na jego powrót, mamy pouczenie, żeby odwrócić się od bałwochwalstwa, żebyśmy zrzucili z siebie starego człowieka, a przyodziali się w nowego, *który się odnawia w poznaniu na obraz tego, który go stworzył* (**Kol 3,8-11**), abyśmy mogli w dniu jego pojawienia się zostać prawdziwie zmienieni na podobieństwo Pana Jezusa Chrystusa.

Cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. V (ST); Uwspółcześniona Biblia Gdańska (NT)

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com